

det mig, at derved opstaaer en Utydelighed, idetmindste er det for mig ikke klart, hvad Bestemmelsen egentlig er. Det forekommer mig nemlig, at, dersom et fremmed Skib kommer til Island med lovlige Documenter fra sit Land, da kan vedkommende Dyrighed paa Island ikke forkaeste disse Documenter. Jeg troer, at det er en nødvendig Følge af, at Documenterne ere udfærdigede af de lovlige Autoriteter paa den fremmede Plads, at de maae respekteres, og at altsaa Reductionen maa see derafter. — Naar det endelig er anført, at en lignende Bestemmelse er optagen i Loven om Frigivelsen af den særskilte Handel, da skal jeg ikke kunne oplyse Grunden til, at dette Spørgsmaal i sin Tid ikke er kommet for her i Thinget; men jeg tvivler ikke om, at, hvis det ærede Medlem for Færøerne vil tage Ordet og yttre sig herom, da vil han være ganske enig med mig i, at det ikke er praktisk, at Skibe skulle maales paa Færøerne eller Island.

C. C. Dahlerup: Ja, jeg maa tilstaae, at jeg med den ærede Landstingsmand, som nu fatte sig, nærer megen Tvivl om, hvorvidt den Bestemmelse i Lovudkastets § 3, at Skibe skulle eftermaales, naar den vedkommende Sysselmand troer, at det medbragte Maalebrev ikke nølagtigt angiver Skibets Læstedrægtighed, vil være hensigtsmæssig. Jeg maa tilstaae, at jeg nærer megen Frygt for, at en saadan Eftermaaling vil kunne medføre væsentlige Ulemper for Skipperen, som det vistnok var ønskeligt paa enhver Maade at undgaae, idet — saavidt jeg har fattet Meningen af denne Bestemmelse — Nøilagtigheden af Maalebrevet først skulde eftervises, efterat Skibet var ladet, og altsaa Maaalingen først indtræde, naar man saae et større Quantum Varer indladede i Skibet, end man efter vort Bestyrings-Reglement skulde antage at kunne indlades i et Skib af den i Papirerne angivne Størrelse; jeg frygter for, at, naar en Eftermaaling skulde foretages med nogenlunde tilfredsstillende Nøilagtighed, vilde det let medføre væsentlige

Ulemper for Skibsfarten. Dernæst maa jeg med den ærede sidste Taler ogsaa være fuldkommen enig, naar han frygter for, at det vil medføre overmaade store Banffeligheder at faae en Eftermaaling udført, som vilde være endog kun nogenlunde paalidelig; jeg idetmindste er fuldkommen overbevist om, at det vil være aldeles umuligt, idetmindste for Diebliffet, at skaffe et Skib maalt paa Færøerne. Rigtignok er det i den Handelslov, der er emaneret for Færøerne, bestemt, at, naar den vedkommende Oppebørselsbetjent nærer Formodning om, at et Skibs Læstedrægtighed, saaledes som denne er opgivet i Skibspapirerne, afviger fra hvad den i Virkeligheden er, skal han henvende sig til Amtmanden, og denne da foranstalte Skibet eftermaalt. Men jeg maa oprigtigt tilstaae, at, naar en saadan Anmodning kommer til mig fra en Oppebørselsbetjent, saa maa jeg erklære mig fallit, erklære det for aldeles umuligt for mig at skaffe Skibet eftermaalt. Jeg har henvendt mig til de Mænd paa Færøerne, hos hvem man nærmest maatte formode Gyde til at udføre en saadan Opmaaling, men de have erklæret sig aldeles ude af Stand dertil, og jeg maa oprigtigt tilstaae, at jeg ikke veed, om der gives Regler, hvorefter Toldvæsenet heinede foretager Udmaaling af Skibene; men jeg tør forsikre, at ingen saadanne Regler ere sendte idetmindste til Færøerne; om de ere blevne sendte til Island, kan jeg ingen Mening have om. Jeg maa altsaa, som sagt, med den ærede Taler, som sidst saite sig, være fuldkommen enig i, at der er Grund til at nære Frygt for, at Bestemmelsen i § 3 vil være mislig; men det er jo muligt, at denne Frygt støtter sig paa Grunde, som ville falde bort, naar man erholder nærmere Kundskab om Forholdene paa Island, og det kunde derfor maaskee være hensigtsmæssigt — hvad der allerede er udtalt af den ærede Landstingsmand for 6te Kreds (Groofs) — om der inden denne Sags Overgang til 2den Behandling blev nedsat et Udvalg.